

derfor gjentagende skal tillade mig at opfordre de ærede Medlemmer.

Fallefen: Mine Herrer, de Grunde, som væsentlig fremføres for at forlægge Banen fra Middelfart til Strib, kunne reducere sig til tre; den ene er nemlig: Farvandet, den anden: det militaire Hensyn, og den tredje: Stationen paa „den vilbene Mark“. Jeg skal tillade mig at berøre disse tre Punkter. Hvad selve Farvandet angaaer, da er det fra Arilds Tid bekendt, at Overfarten har været den bedste ved Middelfart, og det er jo ogsaa anført ikke een, men flere Gange; men jeg skal ikke dvæle nærmere derved; derimod er der en anden Side af Sagen, som man ikke tidligere har berørt, og det er, at om end Overfarten ved Strib ikke har været heldig for Baadsfart, kan det maaskee forholde sig anderledes nu, da man vil benytte en heel andet Slags Overfartsmidler, nemlig Dampstibe, skjøndt det forekommer mig indlysende, at stærk Strøm og Visgang ogsaa væsentlig kan forulempe en Dampfærge. Jeg skal i denne Henseende, da der foreligger flere Afstykker i Sagen, tillade mig at forøge dem og med den ærede Formands Tilladelse at oplæse fra en meget agtet og anseet Skibsfører Følgende:

„Da man idag har forelagt mig det Spørgsmaal om, hvilket af de tvende Overfartssteder Middelfart—Snoghøi eller Strib—Fredericia jeg anseer gunstigt for en Dampfærge, maa jeg hertil svare, at Farvandet imellem Strib og Fredericia er særdeles uroligt under østlige og nordøstlige Storme og ofte frembyder Vanstelig-
hed for at kunne lægge til med Dampstib ved den nuværende Anløbsbro; hvorimod Farvandet mellem Middelfart og Snoghøi er roligt under alle Forhold.

L a n g h o f f,

Fører af Dampstibet „Flora“.

Kjøbenhavn den 10de Novbr. 1862.“

Det er en Mand, der som bekendt færdes meget i disse Farvande, og som dog ogsaa maa have noget Kjenndskab dertil. I det Hele maa

det synes underligt, idetmindste for Enhver, som ikke er videre inde i disse Forhold, at man, efter i Aarhundreder at have anseet Middelfart for det bedste Overfartssted, pludselig i 1861 skulde have erkjendt, at man har taget feil, og at alle Fortidens Sømænd i saa Henseende have været paa Vilbspor.

Den anden Grund, der er fremført, er det militaire Hensyn, og det er vistnok et Hensyn, som jeg for mit Vedkommende mindst skulde ønske, at der ikke blev taget et passende Hensyn til; men jeg troer ikke, at det paa nogen Maade væsentlig bliver fremmet ved at forandre Banens Beliggenhed fra Middelfart til Strib. Det vil være de Herrer bekendt, hvad der ogsaa tidligere er berørt, at i forrige Krig lagde Tjenden et Batteri ved Erritsø, hvorved han generede Udfibningen fra Strib saaledes, at den maatte flyttes, efter at den i kort Tid havde været ved Røyle Mølle, til Baaring Vig, og det samme vil ske fremtidig. Men hvad enten man fra Rauslunde paa Middelfartsbanen lægger en Sidebane til Baaring, eller fra Stribbanen fra et lidt nærmere Punkt, er det ikke Veilby det hedder? — det gjør ligemeget til Sagen, det er ikke nogen væsentlig Marsag til at forandre den bestaaende Lov. Jeg vil gjøre opmærksom paa, hvad man let vil kunne indsee, at i Fredens Dage vil det, der skal føres til Fæstningen, ligesaafuldt kunne føres dertil fra Middelfart, som fra Strib til Fredericia, og med Fjernbane kan man ligegodt faae det, hvad enten man vælger den ene eller den anden Linie, da der kun vil være Spørgsmaal om at forsinke Transporten en halv eller en heel Time, hvad der vil være aldeles ligegyldigt. I Krigstid derimod, naar Tjenden nærmer sig og han kan cernere Fæstningen, vil man ikke kunne benytte det Terrain, der ligger imellem Fredericia, Middelfart og Strib, til at kunne transportere Skyts eller andet Befæstningsmateriale; men man vil blive nødt til at gaae til Baaring.

Den tredje Grund, som man anfører, er, at Stationen Taarup, som det i Motiverne hedder, kommer til at ligge paa „den vilbene Mark,“ og det fremhæves overordentlig stærkt, hvor ueheldigt det vil være at lægge dette